

PROTESTANTSE GEMEENTE DAMSTERBOORD

orde voor het avondgebed op stille zaterdag 31 maart 2018
in de Stefanuskerk te Noorddijk

voorbereid door de werkgroep eredienst

het avondgebed begint in stilte, passend bij de stille zaterdag

moment van stilte gedicht

Als alles stil wordt
om ons heen,
als binnen in ons ook
de stilte wordt ontdekt,
laat dan, O God, die stilte klinken,

zingen als een lied
dat adem vindt in U,
dat van de vrede weet in U,
een lied waarin
wij thuis komen
bij U en bij onszelf.

Geef ons de ruimte
voor de rust,
waarin de zwaarte
van ook deze dag
van onze schouders wordt genomen.

Bewaar ons voor de nacht.
Herschep ons in de slaap.
Geef ons de droom
of even al
voorgoed het leed geleden is,
de tranen afgewist
voor eens en voor altijd.

[Sytze de Vries]

psalmengebed, 65 - gezongen en gebeden

zingen: vers 1 (berijmd)
lezen: vers 5 (onberijmd)
zingen: vers 3 (berijmd)

schriftlezing

Matthéüs 27, 57-61

moment van stilte

orgelspel, Bach, Jesu bleibet meine Freude

ter overweging

Die naar menselijke gewoonte
met een eigen naam genoemd werd
toen hij in een ver verleden
werd geboren, ver van hier,

die genoemd werd: Jesjoe, Jezus,
zoon van Jozef, zoon van David,
zoon van Jesse, zoon van Juda,
zoon van Jacob, zoon van Abram,
zoon van Adam, zoon van mensen,

die ook Zoon van God genoemd wordt,
heiland visioen van vrede,
licht der wereld, weg ten leven,
levend brood en ware wijnstok

die, geliefd en onbegrepen,
werd bewaard in taal en teken
als een eeuwenoud geheim,
als een wachtwoord dóórgegeven,
als een vreemd vertrouwd verhaal,

die een naam in mijn geheugen
die de stem van mijn geweten
die mijn waarheid is geworden:
hem gedenk ik hier en noem ik,
als een dode die niet dood is,
als een levende geliefde,

- die gekozen heeft te leven
voor de armsten van de armen,
helpman, reisgenoot en broeder
van de allerminste mensen,

die, ten dage dat hij rondging
door de dorpen van zijn landstreek,
mensen aantrok en bezielde,
hen verzoende met elkaar

die niet steil en ongenaakbaar,
niet hooghartig, als een heerser,
maar in knechtsgestalte leefde

die zijn leven voor zijn vrienden
prijsgaf, door een vriend verraden
die, getergd tot op het kruis,
voor zijn vijand heeft gebeden
die, van God en mens verlaten,
is gestorven als een slaaf -

die gestrooid is in de akker
als het kleinste van de zaden,
die daar wacht een lange winter
in de stilte van de dood,
die als graan geogst zal worden
die als brood gedeeld wil worden,
om in mensen mens te worden,

die, verborgen in zijn god,
onze vrede is geworden
onze ziel tot rust gekomen,
die ons groet van uit zijn verte,
die ons aankijkt van dichtbij,
als een kind, een vriend, een ander,

hem gedenk ik hier, hem noem ik
en beveel hem bij je aan
als je levende geliefde
als de mens die naast je is.

[Huub Oosterhuis]

moment van stilte

orgelspel, Christ lag in Todesbanden (bew Samuel Scheidt)

lied Lied 590, "Nu valt de nacht"

avondgebed

Bewaak zelf, God
de vlam in ons hart,
de vonk
van uw aanwezigheid.
Wakker haar aan
tot de nacht is gedaan
en het duister geleden.

[Sytze de Vries]

slotlied [*wie kan, gaat staan*]_Lied 266 "Die ons schiep"

we verlaten in stilte de kerk

MEDEDELINGEN

Pasen, morgenochtend

10.00 uur Stefanuskerk,
intocht van het licht; dienst van Schrift en Tafel